

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนปฏิบัติการวิจัยธรรมต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลที่มีคะแนนภาวะทางอารมณ์สูงและต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลศิริราชและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 220 คน มีอายุระหว่าง 21-35 ปี และปฏิบัติงานอยู่ในแผนกอุบัติเหตุ/ฉุกเฉิน แผนกศัลยศาสตร์ แผนกสูติศาสตร์ เวชวิทยา แผนกไอซียู และห้องผ่าตัด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 แบบสำรวจปฏิบัติการวิจัยธรรมของพยาบาลที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ จำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยคือการกระทำและคำลีแสดงปฏิบัติการวิจัยธรรม 5 คำ ให้คะแนนแต่ละคำลีเท่ากับ 5 4 3 2 1 ตามลำดับจาก "จะ..แน่ๆ" ถึง "จะไม่..แน่ๆ" สำหรับข้อการกระทำทางด้านบวก และกลับการให้คะแนนในข้อการกระทำทางด้านลบ แบบสำรวจนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และค่าความเที่ยงของแบบสำรวจตามวิธีของ Cronbach เท่ากับ .91
 - 2.2 แบบวัดภาวะทางอารมณ์ จำนวน 48 ข้อ สร้างขึ้นตามวิธีของ Likert ให้คะแนน 4 3 2 1 ตามระดับความบ่อยจาก ทุกครั้ง บ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลยในข้อกระทงทางด้านบวก และกลับการให้คะแนนในข้อกระทงทางด้านลบ เสนอนักจิตวิทยาพิจารณาความตรงตามเนื้อหา และหาค่าความตรงตามโครงสร้างด้วยการหาความสัมพันธ์รายข้อด้วยวิธี t-test กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดตามวิธีของ Cronbach เท่ากับ .87

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เสนอจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของพยาบาล แยกตามกลุ่มอายุ สถานภาพการสมรส และประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาล และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนภูมิกาวะทางอารมณ์ของพยาบาลแยกกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ

3.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนภูมิกิริยาจริยธรรม แยกตามกลุ่มพยาบาลที่มีภูมิกาวะทางอารมณ์สูง-ต่ำ และทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ย ด้วยวิธี t-test และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนภูมิกิริยาจริยธรรมแยกตามรายด้านของพยาบาลทั้งสองกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พยาบาลที่มีคะแนนภูมิกาวะทางอารมณ์สูง จะมีคะแนนภูมิกิริยาจริยธรรมต่อพฤติกรรมกรการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอดส์ สูงกว่าพยาบาลที่มีคะแนนภูมิกาวะทางอารมณ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษารั้งต่อไป ควรศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมและความคิด ความเชื่อจากจริยธรรมไปพร้อมกับภูมิกิริยาจริยธรรม และมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุของประชากรที่นำมาศึกษา เช่น ระหว่างกลุ่มนักศึกษาพยาบาล กลุ่มพยาบาลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และกลุ่มพยาบาลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง-ตอนปลาย เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการทางจริยธรรม
2. น่าจะมีการศึกษาตัวแปรอื่นร่วมด้วย ได้แก่ ความกลัว การประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เป็นต้น
3. นอกจากการศึกษาจากแบบรายงานตนเองแล้ว ควรศึกษาด้วยวิธีการสังเกตร่วมด้วย
4. ควรศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มประชากรอื่นๆด้วย เนื่องจากโรคเอดส์มีการแพร่กระจายอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อจริยธรรมของคนทุกวัย ทุกอาชีพ ในสังคม